

[Lindberg.]

luften. Det er sådan noget, man vil undgå i fremtiden. Sålænge der ikke fra medlemsmasserne ude omkring er kommet tilstrækkelig stærk tilkendegivelse af, at man bør ændre reglerne, og sålænge kravene ikke er trængt igennem på generalforsamlingerne eller på kompetente forsamlinger, bør man heller ikke ad lovgivningens vej ændre reglerne.

(Kort bemærkning).

Rager: Da jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen alligevel tager ordet igen, kan jeg godt vove at rette to spørgsmål til ham uden derfor at gøre for store ulykker. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om det ikke er således, at hvis 75 pct. stemmer, kan der ikke laves noget af det, det ærede medlem anser for machinationer. Det andet spørgsmål er: Er det ærede medlem ikke normalt tilhænger af, at 100 pct. skal stemme, således at når man kun forlanger 75 pct., er det en stærk imødekommenhed overfor det ærede medlem, der ellers fra sine kontaktmænd er lært op til 100 pct?

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg vil gerne svare det ærede medlem hr. Rager: Jovist er jeg interesseret i, at der stemmes af 100 pct., og jeg kan betro det ærede medlem, at de steder, hvor afstemningen virkelig tages til følge, stemmer som regel opimod 100 pct. Det kan man se på den ene arbejdsplads efter den anden. Når man er kommet ned på de lavere afstemningsprocenter, skyldes det i høj grad, at man både på den ene og den anden måde tilsidesætter de klare afgørelser, som medlemmernes generalforsamlinger har truffet. Derfor er mine bemærkninger til de 75 pct., som står omtalt i § 10, fuldt rimelige. Det ærede medlem og andre ved, at man har benyttet adskillige metoder for at få medlemmerne til at stemme ja. Til trods for at det var klart, at et flertal af dem, der deltog i en afstemning, afgjort ville stemme nej, og til trods for at afstemning nummer to gav samme resultat, er man blevet ved, indtil man nåede frem til, at et beskedent mindretal stemte ja for dog at blive fri for de gentagne afstemninger. (*Rager:* Det var dunkelt!). Ja, måske for det ærede medlem, men ellers er det ikke dunkelt, og hvis det ærede medlem, som har været ordfører i sager vedrørende arbejdsforhold herinde, tænker tilbage på situationen i 1931, kan han måske huske, hvad det er, der tales

om her, nemlig smedenes overenskomst af 1931.

Det ærede medlem hr. Lindberg forsøgte igen at overbevise tinget om, at der indenfor arbejderne kreds absolut ikke er noget ønske om at få disse bestemmelser i loven ændret, og han anførte som yderligere argumentation, at der i sommer havde været holdt 50 forbundskongresser, hvortil repræsentanterne var valgt. Det var i høj grad folk, der kom fra arbejdspladserne, sagde han. Ja, man må vel sige, at det i høj grad er folk, der kommer fra arbejdspladserne, men de, der har en lille smule kendskab til stillingen på kongresserne, ved, at ofte er det ikke dem, som kommer direkte fra arbejdspladserne, der har det afgørende ord at skulle have sagt, og de ved også, at på adskillige kongresser er det netop hovedbestyrelsen, som ikke er valgt direkte ved afstemning til den pågældende kongres, men som sidder, fordi de har deltaget i arbejdet i hovedbestyrelsen i den foregående periode, der har det afgørende ord at skulle have sagt. Men bortset derfra ændrer det ikke noget ved den opfattelse, arbejderne har af de bestemmelser, der kommer frem, enten det så sker på kongresser eller ej.

Det er underligt, at det ærede medlem hr. Lindberg, der stiller så store krav til medlemmerne, når det gælder om at forkaste forligsmandsforslaget, ikke stiller de samme krav, når det drejer sig om at vælge repræsentanter til kongresser eller kompetente forsamlinger. Hvis man skulle lægge de samme afstemningsprincipper til grund for valg til kongresser, ville man få et helt andet billede end det, man har i øjeblikket. Man har gennemført nogle bestemmelser, som man ved ikke er i overensstemmelse med arbejderne's ønske, og det har man netop gjort for at påtvinge arbejderne overenskomster, som de ikke vil godkende, eller som man ikke ved argumentationens hjælp kan få dem til at stemme for.

Så kommer man med sådanne små forklaringer som den, det ærede medlem kom med her. Han sagde, at jeg vist ikke helt havde forstået, hvad der var blevet sagt. Han sagde, at mæglingforslaget kun drejede sig om generelle spørgsmål, fordi småspørgsmålene var løst ved de forudgående forhandlinger. Nej, sagen er den, at småspørgsmålene heller ikke er blevet løst ved de forudgående forhandlinger, og det er mange gange årsag til, at man stemmer nej til forligsmandsforslaget. Der kan være spørgsmål, der synes små, og jeg indrømmer, at det koster ikke meget at løse